

Dosarul nr. 3ra-1328/19

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (jud: A. Donos)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: A. Gheorghieș, A. Toderaș, E. Bejenaru)

Î N C H E I E R E

27 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Sveatoslav Moldovan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de Elena Luțic reprezentată de avocatul Nicolae Daniliuc,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Elena Luțic împotriva Primăriei municipiului Bălți și Comisiei de privatizare a fondului de locuințe a municipiului Bălți cu privire la contestarea actului administrativ, excluderea din listă a persoanelor care au dreptul de a participa la privatizarea apartamentului, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 25 iunie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Elena Luțic împotriva hotărârii din 25 ianuarie 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 12 februarie 2018 Elena Luțic a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei municipiului Bălți și Comisiei de privatizare a fondului de locuințe a municipiului Bălți cu privire la contestarea actului administrativ, excluderea din listă a persoanelor care au dreptul de a participa la privatizarea apartamentului, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că prin decizia Comisiei de privatizare a fondului de locuințe a mun. Bălți nr. 92 din 19 mai 2017 atât ei, cât și membrilor familiei sale, li s-a permis privatizarea apartamentului nr.100, amplasat pe str. xxxxx, mun. Bălți.

Prin scrisoarea din 25 mai 2017 a fost informată de către Primarul interimar al mun. Bălți, că pentru a finaliza privatizarea apartamentului dat urmează să achite suma de 68 652,23 lei.

Astfel, la 24 octombrie 2017 avocatul ei, Nicolae Daniliuc s-a adresat cu o cerere către Primăria mun. Bălți și Comisia de privatizare a fondului de locuințe a mun. Bălți, prin care a solicitat informație suplimentară despre suma de 68652,23

lei, pe care urmează să o achite pentru privatizarea apartamentului nr.100, amplasat pe str. xxxxx, mun. Bălți.

Prin scrisoarea din 5 decembrie 2017 a Primarului interimar al mun. Bălți, i-a fost comunicat faptul că din motiv că la privatizarea apartamentului nominalizat a participat și Anna Șuldina, care anterior a mai participat la privatizarea apartamentului nr. 38, amplasat pe str. xxxxx, mun. Bălți, urmează să achite integral cota-parte a sa la un preț comercial, stabilit de Guvern la momentul privatizării.

A mai relatat că la 12 decembrie 2017, avocatul Nicolae Daniliuc s-a adresat cu o cerere prealabilă către Primăria mun. Bălți și Comisia de privatizare a fondului de locuințe a mun. Bălți, prin care a solicitat de a o exclude pe Anna Șuldina din lista persoanelor care au participat la privatizarea apartamentului nr.100, amplasat pe str. xxxxx, mun. Bălți, din motiv că aceasta a decedat încă la 6 ianuarie 2012 și nu poate să participe la privatizarea apartamentului respectiv.

A susținut că procesul de privatizare a apartamentului menționat nu s-a finalizat și se va finaliza numai odată cu întocmirea și semnarea contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a apartamentului în proprietate privată, semnat de toate persoanele care au avut dreptul să participe la privatizarea apartamentului, autentificat notarial și înregistrat la OCT mun. Bălți, așa cum prevede art. 12 alin.(1) al Legii privatizării fondului de locuințe nr.1324 din 10 martie 1993.

La cererea prealabilă din 12 decembrie 2017, nu a aprimit răspuns.

Reclamanta a indicat că prin refuzul Primăriei mun. Bălți și a Comisiei de privatizare a fondului de locuințe a mun. Bălți de a modifica hotărârea nr. 92 din 16 mai 2017 a Comisiei de privatizare a fondului de locuințe mun. Bălți și a o exclude pe Anna Șuldina din lista persoanelor care participă la privatizarea apartamentului nr.100, amplasat pe str. xxxxx, mun. Bălți, i-a fost violat dreptul la proprietate, garantat de art. 1 al Primului Protocol adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

Prin încălcarea dreptului la proprietate i-a fost cauzat și un prejudiciu moral, iar o satisfacție echitabilă a prejudiciului cauzat pentru încălcarea dreptului la proprietate în sensul art. 41 din Convenție, va constitui suma de 30 000 lei.

În drept, reclamanta și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 1 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 și art. 12 alin. (1) din Legea privatizării fondului de locuințe nr. 1324 din 10 martie 1993.

A solicitat anularea parțială a hotărârii nr. 92 din 16 mai 2017 a Comisiei de privatizare a fondului de locuințe a municipiului Bălți, cu excluderea Annei Șuldina din lista persoanelor care au dreptul de a participa la privatizarea apartamentului nr.100, amplasat pe str. xxxxx, mun. Bălți, încasarea în mod solidar de la Primăria municipiului Bălți și Comisia de privatizare a fondului de locuințe a municipiului Bălți a sumei de 30000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin încălcarea dreptului și sumei de 6000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică.

Prin hotărârea din 25 ianuarie 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, cererea de chemare în judecată depusă a fost respinsă, ca neîntemeiată.

La 22 februarie 2019, Elena Luțic a declarat apel împotriva hotărârii din 25 ianuarie 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul Central.

Prin decizia din 25 iunie 2019 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Elena Luțic împotriva hotărârii din 25 ianuarie 2019 a Judecătorei Bălți, sediul Central.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe de respingere a acțiunii.

În acest sens, instanța de apel a menționat că cererea Elenei Luțic prin care a solicitat permisiunea de a privatiza apartamentul litigios, a fost admisă, iar costul apartamentului s-a stabilit în baza datelor inventarierii fondului de locuințe, la data efectuării calculelor și urmare, a fost transmis în proprietate privată cetățenilor Republicii Moldova apartamentele municipale, în limita normelor stabilite de Legea privatizării fondului de locuințe, inclusiv și Elenei Luțic, care urma să achite suma de 67 972,50 de lei, însă aceasta nu a finalizat procedura de privatizare a apartamentului.

Corespunzător, instanța de apel a respins argumentul apelantei precum că contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a apartamentului nu va putea fi semnat de mama acesteia, care este decedată, deoarece contractul se încheie cu chiriașul principal, în cazul dat Elena Luțic, iar potrivit art. 11 alin. (6) din Legea nr. 1324 din 10 februarie 1993, comisia decide pozitiv privatizarea locuinței în condițiile inițiale la momentul depunerii cererii și în cazul când unul din membrii familiei a decedat în decursul examinării documentelor prezentate la comisie.

Instanța de apel a reținut că la momentul examinării documentelor pentru privatizarea apartamentului, mama Elenei Luțic era în viață și respectiv la calculul costului apartamentului, s-a luat în considerație că Anna Șuldina, anterior a mai participat la privatizarea altui apartament.

În consecință, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural.

La 13 septembrie 2019 Elena Luțic reprezentată de avocatul Nicolae Daniliuc, a depus recurs împotriva deciziei din 25 iunie 2019 a Curții de Apel Bălți.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că au fost încălcate și interpretate eronat normele de drept material.

A relatat că nu a avut loc în niciun fel privatizarea apartamentului din litigiu și nu este clar cine și în ce mod a stabilit lista persoanelor care ar fi participat la privatizare.

La fel, a declarat că instanța de fond a încălcat flagrant propria încheiere cu privire la obligarea intimaților de a prezenta înscrisurile, iar concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, însă în pofida acestor împrejurări, instanța de apel a respins apelul fără a invoca vre-un motiv concret.

Recurentul a solicitat repunerea în termen a cererii de recurs, admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, reține că prin Legea nr.116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În condițiile art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) al Codului administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ va examina admisibilitatea cererii de recurs prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Examinând materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de către Elena Luțic reprezentată de avocatul Nicolae Daniliuc, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. b) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434.

Articolul 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, prevede că recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că decizia din 25 iunie 2019 a Curții de Apel Bălți, a fost pronunțată în condițiile Codului administrativ, în vigoare din 1 aprilie 2019.

Astfel, în conformitate cu art. 244 alin.(1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la 25 iunie 2019.

În acest sens, din materialele dosarului rezultă că atât recurenta Elena Luțic, cât și avocatul acesteia Daniliuc Nicolae, au recepționat decizia din 25 iunie 2019 a Curții de Apel Bălți în data de 25 iulie 2019, ceea ce se confirmă prin avizele de recepție a scrisorilor recomandate (f.d.1188, 190).

Cu toate acestea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că cererea de recurs a fost depusă de către Elena Luțic reprezentată de avocatul Nicolae Daniliuc la 13 septembrie 2019, respectiv cu omiterea termenului de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel.

Argumentul avocatului Nicolae Daniliuc precum că în perioada 12 iulie 2019-31 august 2019, s-a aflat în concediu anual de odihnă în afara țării, nu poate fi reținut în sensul considerării recursului în termen, deoarece după cum s-a stabilit materialele dosarului cu certitudine atestă că decizia instanței de apel a fost notificată prin poștă cu scrisoare recomandată la 25 iulie 2019, iar recurenții urmau să întreprindă toate măsurile necesare pentru a proteja drepturile sale de acces la instanță.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că în conformitate cu art. 75 alin. (4) Cod de procedură civilă, actele procedurale efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale sînt obligatorii pentru persoana reprezentată în măsura în care ele ar fi fost efectuate de ea însăși. Culpă reprezentantului este echivalentă culpei părții.

În această ordine de idei, se atestă că, recursul depus de către Elena Luțic reprezentată de avocatul Nicolae Daniliuc împotriva deciziei din 25 iunie 2019 a Curții de Apel Bălți, este depus cu omiterea termenului prevăzut de art. 245 alin. (1) Cod administrativ, motiv pentru care survin consecințele nefavorabile prevăzute de normele de drept procedural, urmând astfel a fi declarat inadmisibil.

Or, exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

În asemenea împrejurări, se reiterează că o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea standardelor inserate în Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea recursului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise în instanța de fond și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

În context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ amintește că, art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului îi garantează fiecărei persoane dreptul de a sesiza o instanță cu orice contestație referitoare la drepturile și obligațiile sale cu caracter civil. Instanța europeană a relatat însă, în practica sa constantă, că „dreptul la o instanță” nu este absolut. În această privință, Curtea Europeană, în mai multe cauze de acest gen, nu exclude niciodată ipoteza că interesele unei bune administrări a justiției pot să justifice impunerea unui termen de exercitare a căii de atac, cauza Bacev contra Fosta Republică Yugoslavă a Macedoniei, Kemp contra Luxembourg, Diaz Ochoa contra Spaniei, în carte înalța Curte a arătat, că termenul fixat de legea internă este o restricție ce guvernează accesul la justiție.

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Elena Luțic reprezentată de avocatul Nicolae Daniliuc.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) Cod administrativ, art. 270, 433 lit. b), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul specializat pentru

examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție
dispune:

Recursul depus de Elena Luțic reprezentată de avocatul Nicolae Daniliuc, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Nicolae Craiu